

КО ЈЕ КО

Драјан Бабић (1987, Карловац), основне и мастер студије завршио на Одсеку за англистику Филозофског факултета у Новом Саду. Пише кратке приче и књижевну критику. Објавио је књигу прозе *Твиџер приче* (2014). Живи у Новом Саду.

Свејислав Басара (1953, Бајина Башта), пише прозу, есеје и драме. Књиге приповедака: *Приче у несјајању* (1982), *Пекинџу by Night* (1985), *Феномени* (1989), *Приче у несјајању и пољитички сјиси* (1993), *Изабрране приче* (1994), *Уклеја земља* (1995), *Најлејше приче Свејислава Басаре* (2001), *Мајмунописаније* (2008), . Романи: *Кинеско писмо* (1985), *Најукло оледало* (1986), *Фама о бициклистима* (1988), *На Граловом шрају* (1990), *Монјолски бедекер* (1992), *De bello civili* (1993), *Looney Types: манично-ћараноична историја српске књижевности у периоду 1970–1990. године* (1997), *Свеја маси: манично-ћараноична историја српске књижевности*, књига 2 (1998), *Крајкодневица* (2000), *Џон Б. Малкович* (2001), *Срце земље – сјудија о Ничеовом боравку на Кију* (2004), *Најукло оледало* (2004), *Фанџомски бол* (2005), *Усјон и џад Паркинсове болести* (2006), *Изјубљен у самојослузи* (2008), *Дневник Марје Коен* (2008), *На Граловом шрају* (2010), *Тајна историја Бајине Башје* (2010), *Почетак буне џројив дахија* (2010), *Mein Kampf* (2011), *Дујовечност* (2012), *Гнусоба* (2013), *Анђео ајенјаја* (2015). Есеји: *На ивици* (1987), *Тамна сјарана Месеца* (1992), *Дрво историје* (1996), *Виртуална кабала* (1996), *Вучји брлој* (1998), *Идеолојја хелиоцентризма* (1999), *Машине илузија* (2000), *Дрво историје и друји есеји* (2008), *Фундаментализам дебилијетја* (2009), *Ерос, џрос и шанајос* (2010). Драме: *Нова Сјадија : џо мојивима џријоведака Р. Домановића* (2009). Књиге писама (са Миљенком Јерговићем): *Тушја и шма* (2014) и *Друји круј* (2015). За роман *Усјон и џад Паркинсове болести* добио је НИН-ову награду за најбољи роман објављен 2006. године. Први је добитник награде Фондације Борислав Пекић. Драме су му извођене на многим сценама, а књиге превођене на енглески,

француски, немачки, мађарски, бугарски, италијански, шпански и македонски језик.

Лана Басјашић (1986, Загреб), дипломирала је комуникологију, као и енглески језик и књижевност. Уредница је интернет странице за друштвену критику www.nezavisni prostor.net. Објавила је роман *Трајни џијменји* (2010), збирку кратких прича *Вајџромеји* (2011), збирку поезије *Наивни џријџиј о Босни и умирању* (2013), као и књигу за децу *Насјаја црја сунце* (2013). Живи у Барселони.

Предрај Ж. Вајајић (1973, Нови Сад), дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду, а до сада је објавио књиге: *Пресовање сенки* (2011), *Зов џолуделој соколара – мимолојје и сумјајреске* (2012) и, заједно са Браниславом Зуквићем, *Куцањ у џразно – речник марјинализма* (2014). Живи у Бачкој Паланци.

Роберт Валзер (*Robert Otto Walser*; 1878, Бил, Швајцарска – 1956, Херисау, Швајцарска), швајцарски књижевник, један од првих модерниста швајцарске књижевности. Ф. Блај увео га је у књижевни круг око часописа *Die Insel* и Минхену. Живео је у Берлину од 1905. до 1913. Писао је лирику, кратку прозу те друштвенокритичке, аутобиографски интониране романе у којима описује пропаст грађанства, моралну кризу и отуђење. Дечју заиграност, неконвенционалност и сликовитост његове прозе изузетно су ценили Х. Хесе, Ф. Кафка, Р. Мусил и др. Дела: романи *Браја Танер* (*Geschwister Tanner*, 1907), *Помоћник* (*Der Gehülfe*, 1908; срп. превод *Помоћник*, Сlio, Beograd, 1998), *Jakob von Gunten* (1909; срп. превод *Јакоб фон Гујен*, 2000, Филип Вишњић, Београд); кратка проза *Приче* (*Geschichten*, 1914; срп. превод *Шамар и осјајало*, Народна књига, Београд, 2002), *Мале џрозе* (*Kleine Prosa*, 1917; срп. превод *Мале, велике приче*, Просвета, 1996) и др.

Џејмс Вуд (*James Wood*; 1965, Дарам, Енглеска), енглески књижевни критичар, есејиста и

писац. Предаје књижевну критику на Харварду. Редовни је дописник часописа *Њујоркер*. Објавио је неколико књига, укључујући и *The Broken Estate* (2000), *The Irresponsible Self* (2004), *How Fiction Works* (2008), *The Fun Stuff* (2012) и *The Nearest Thing to Life* (2015). Приписује му се прва употреба термина „хистерични реализам“. Живи у Масачусетсу, САД.

Лидија Дејвис (*Lidia Davis*; 1947), појавила се на књижевној сцени половином седамдесетих година двадесетог века, када је, у малој издавачкој кући коју је основала са својим првим супругом, писцем Полом Остером, објавила збирку прича под насловом *Тринаесџа жена и друге приче* (*Thirteenth Woman and Other Stories*, 1976). Од тада се углавном бави писањем кратких проза које су сврстане у десетак збирки. Међу њима су и *Приче и друге приче* (*Story and Other Stories*, 1985), *Да сведемо рачун* (*Break It Down*, 1986), *Гошњо без сећања* (*Almost No Memory*, 1997), *Самјуел Џонсон је ојорчен* (*Samuel Johnson is Indignant*, 2001), *Разне врсте узнемиравања* (*Varieties of Disturbance*, 2007). Од тих збирки је 2009. године, у највећој мери, настао и опширан том *Сабраних прича Лидије Дејвис* (*The Collected Stories of Lydia Davis*). Поред кратких прича, пише и есеје, приказе и критике, а такође је и ауторка једног романа. На енглеском говорном подручју спада у ред најистакнутијих преводилаца с француског језика, а за висок квалитет превода дела Бланшоа, Битора, Сименона, Сартра, Лериса и, током протекле деценије, Флора и Пруста, добила је и орден француске владе Витеза реда уметности и књижевности. Чланица је Америчке академије уметности, добитник низа престижних књижевних награда и стипендија. Ради као професор на Државном универзитету Њујорка, Олбани (SUNY) на коме предаје креативно писање. Године 2013. уручена јој је међународна књижевна награда „Map Vuker“ за целокупан књижевни рад. На српском језику објављена је књига њених изабраних прича *Не моју и нећу* („Геопоетика“, Београд, 2015) у преводу Иване Ђурић Пауновић.

Софија Живковић (1985), дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, група за Српски језик и књижевност са општом лингвистику. Објављује у периодици и дневним новинама. Живи у Београду.

Бранислав Живановић (1984, Нови Сад), дипломирао је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију и књижевну критику. Објавио је књигу поезије *Полегало* (2010), за коју је добио „Бранкову награду“ и *Црно свејло* (2012). Живи у Новом Саду.

Најаша Камџмарк (1974, Фоча), магистрирала је и докторирала на Одсеку за англистику на Филозофском факултету у Новом Саду. Објавила је студију о савременој аустралијској прози под насловом *Три лица аустралијске прозе* (2004) и заједно са Мајклом Вајлдинггом приредила антологију савремене аустралијске прозе *Приче из безвремене земље* (2012). Живи у Новом Саду и Мелбурну.

Марија Клеуш (1943, Београд), проучава народну књижевност и књижевну историју. Објављене књиге: *Лирске народне ђесме у Лешојојсу Мајџице срјске* (1983), *Иван Сењанин у срјскохрвајским народним ђесмама* (1987), *Из колебе у дворове јосјодске – фолклорна збирка Милице Сјојадиновић Срјкиње* (1990), *Срјско „џрађанско ђеснишјво“* (1991), *Песмарица карловачких ђака* (1991), *Народне ђесме у срјским рукојисним ђесмарицама XVIII и XIX века* (1995), *Библиојрафија срјских некролоја* (коаутори М. Бујас, Г. Раичевић, 1998), *Срјска народна књижевност* (2001), *Гледајући Нови Сад – јосјиљонске оде Јована Јовановића Змаја* (2003), *Реликвије из сјарине – ојегди о срјским ејским народним ђесмама* (2006), *Научно дело од исјраживања до шјамје – шехника научноисјраживачкој рада* (2008), *Из Вукове сенке – ојегди о народном ђеснишјву* (2012), *Без очију кано и с очима – народне ђесме слейих жена* (коаутори Љ. Пешикан Љуштановић, С. Томин и Н. Половина, 2014). Живи у Новом Саду.

Тања Крајјевић (1946, Сента), дипломирала је и магистрирала на Филолошком факултету у Београду, на групи за Општу књижевност са теоријом књижевности. Објавила је преко двадесет књига поезије и девет књига есејистичких и књижевно-критичких текстова. Заступљена је у више антологија савремене српске поезије у земљи и иностранству. Песме су јој превођене на енглески, немачки, шпански, мађарски, холандски, бугарски, македонски, словеначки, руски, белоруски и есперанто. Више од петнаест година бавила се

издавачким радом. Добитница је значајних до-маћих признања. Живи у Земуњу.

Найјалија Лугошки (1966, Перлез), књижевност је завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је магистрирала („Књижевна критика у делу Слободана Јовановића“) и докторирала („Књижевнокритичко и научно дело Младена Лесковца“). Објавила је књиге *Слободан Јовановић као књижевни критичар* (2008) и *О Младену Лесковицу: ојледи, чланци, ѓрејиска* (2011). Методичке радове, књижевнокритичке и књижевноисторијске огледе објављује у периодици. Запослена је у Зрењанинској гимназији. Живи у Новом Саду.

Елба Леонор Мејер (*Elba Leonor Meier*; 1936, Буенос Ајрес, Аргентина), почела је да пише поезију након одласка у пензију као просветни радник. Неколико њених песама уврштено је одонда у више независних антологија Аргентине. Уметнички зов ју је још за радног века одвео ка хорском певању, као и ка разним плесовима укруг, па тако и ка српском колу. Из штампе јој је недавно изашла прва књига прича, под насловом *Скугајући лишће са моје јесени*.

Рагмила Мечанин (1953, Котража код Чачка), самостални уметник, дипломирао и магистрирала југословенску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду. Преводи са руског језика, теорију књижевности, философију, савремену прозу. Добитник је више преводилачких награда у Србији. Живи у Београду.

Силвија Монрос Сџојакровић (1949, Буенос Ајрес, Аргентина), основну школу, гимназију и филолошке студије завршила је у Београду. Свој књижевни рад започела је 1976. године као преводилац, а до данас се огледала у монографској и критичкој есејистици, поезији и у романескној, путописној и епистоларној прози. Објавила је *Последње Корџасарове школице* (преписка са Кортасаром, 1991), *Ојледало љубави* (преписка Оље Ивањицки и Леонида Шејке, 1994), *Град над ѓрадовима* (електронски одговор Милосрдном анђелу, 2000), *Орџеина Клејсигра* (огледи о филозофији Хосеа Ортеге и Гасета, 2001), *Насџавиће се...* (роман, 2002), *Ми, Салвадор Дали* (монографија, 2004), *Моја Арјентџина* (путопис, 2005), *Све у свему – збирка ѓуџињи* (поезија, 2006). Захваљу-

јући истоветном познавању српског и шпанског језика, превела је у оба правца преко сто библиографских јединица, а није занемарљив ни њен пионирски допринос превођењу каталонске књижевности (Кортасар, Маријас, Р. Монтеро, Андрић, Симовић, Ковачевић и др). Живи у Београду.

Марија Ненезић (Београд), дипломирао је на Филолошком факултету у Београду на Групи за српску и општу књижевност. Уредница је у редакцији за културу РТС-а, и једна од уредница емисије „Беокулт“. Живи у Београду.

Јован Николић (1955, Београд), песник, прозни и драмски писац, новинар. Од 1963. до 1981. живео у Чачку, а од 1981. до 1999. у Београду. Објављене књиге: *Госџи ниоџкуга* (1982), *Ѓурђевган* (1987), *Неђуга се родим* (1991), *Очи џокојној јајњеџа* (1993), *Тело и околина* (1994), *Мале ноћне џесме* (1998); *Zimmer mit Rad* (2004; издање на српском *Соба с џочком*, 2011), *Weißer Rabe, schwarzes Lamm* (2006), *Seelenfänger, lautlos lärmend* (2011). Члан је српског ПЕН центра и, од 2002. године, потпредседник Међународне асоцијације ромских писаца (IRWA) у Хелсинкију. Добитник је неколико значајних међународних књижевних награда. Од 1999. живи и ради у Келну.

Милован Новаковић (1990, Подгорица), дипломирао сликарство на Факултету ликовних имјетности на Цетињу. Поред сликарства бави се превођењем списа уметника (Барнет Њуман, Доналд Џад, итд), као и списа из историје уметности, филозофије и књижевности. Живи и ради у Подгорици.

Ранко Павловић (1943, Шњеготина Горња, код Теслића), пише поезију, прозу и драмске текстове, за одрасле и за децу. Бави се књижевном критиком и есејистиком. Објавио је једанаест збирки песама (*Косџи и сене*, *Срж*, *Лов*, *Песничков ѓрах*, *Монашки сонетџи...*), дванаест збирки приповедака, четири романа, једну збирку есеја и двадесетак књига за децу. Заступљен је у читанкама, лектири и многим антологијама. Живи и ствара у Бањалуци.

Саша Рагојчић (1963, Сомбор), дипломирао је филозофију на Филозофском, магистрирао на Филолошком факултету, а докторирао је на Филозофском факултету у Београду. Предаје на

Факултету ликовних уметности у Београду. Пише поезију, критику, есеје и преводи са немачког. Књиге песама: *Узалуд снови* (1985), *Камерна музика* (1991), *Америка и друге ђесме* (1994), *Елеије, ноктурне, епиге* (2001), *Четири јодушња гоба* (2004), *Cyber zen* (2013) и *Дује и крајке ђесме* (2015). Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели* (2003), *Поезија, време будуће* (2003), *Нишња и ђрах – анђројолошки ђесимизам Сђеријиној Даворја* (2006), *Сђајање хоризонаја – ђеснишђво и инђерђређација ђеснишђва у филозофској херменеуђици* (2010), *Разумевање и збивање – основни чиниоци херменеуђичкој искусђва* (2011) и *Увод у филозофију уметносђи* (2014). Добитник је Дивосе награде. Живи у Сомбору.

Мерилин Робинсон (*Marilynne Summers Robinson*; 1943, Сендпоинт, САД), америчка списатељица, ауторка модерног класика *Housekeeping* (1980), дела које је освојило награду PEN / Hemingway Award и било номиновано за Пулицерову награду, те романа *Gilead* (2004; српски превод *Галаг*, Чаробна књига, Београд, 2010), *Home* (2008) и *Lilla* (2014). Објавила је и књиге есеја: *Mother Country: Britain, the Welfare State, and Nuclear Pollution* (1989), *The Death of Adam: Essays on Modern Thought* (1998), *Absence of Mind: The Dispelling of Inwardness from the Modern Myth of the Self* (2010), *When I Was a Child I Read Books: Essays* (2012) и *The Givenness of Things* (2015). Предаје је на Универзитету Ајове.

Бојан Самсон (1978, Осиејек), дипломирао српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Објавио збирку песама *Superblues* (2007), редиговано издање исте збирке на сајту *Јуродива књижара*, а збирку песама *Folk Singer* (2014) у електронском часопису *Афирмајор*. Један од приређивача Зборника нове новосадске поезије *Нешња је у иђри* (2008). Са гитаристом Ненадом Патковићем чини поетско-музички дует *Башња фејшша*. Са Јованом Живковићем чини поетски дует *Cloudbuster Meets Hound of Love*. Са Николом Оравецом чини поетски дует *Sweet Talkers*. Са Ником Душановим и Сергејем Станковићем чини књижевну групу БЕС. Објављује приче, песме и критичке приказе у домаћој периодици и на Интернету. Живи у Новом Саду.

Дејан Симоновић (1960, Врање), студирао је на Филолошком факултету у Београду, група за

Општу књижевност са теоријом књижевности. Уређивао прозу у часопису *Књижевна реч* у периоду од 1988. до 1991. Објављена дела: *Кројач из Улма* (1987), *Неодољива граж јозива* (1992), *Заклон* (2010), *Приказа* (2011), *Бесјосличари* (2015). Радио драме: *Освиђ*, *Жрђва*, *Плаћеници*. Аутор је прича и есеја, објављиваних у књижевној периодици. Живи и ради у Београду.

Тијана Слагоје (1989, Сарајево), дипломирао је на Одсеку за енглески језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где тренутно похађа мастер студије. Живи у Новом Саду.

Игор П. Смирнов (1941, Лењинград), философ и филолог. Дипломирао је на Филозофском факултету ЛГУ, магистрирао је на Институту за руску књижевност Академије наука СССР-а, а 1977. написао је докторску дисертацију на тему „Питања песничке традиције“. Током 1966–1979. радио је као млађи научни сарадник у сектору за старе руске књижевности Пушкиновог дома. Године 1980/1981. позван је на дужност „гостујућег професора“ на универзитете у Хамбургу и Утрехту. Емигрирао је из СССР-а у Немачку 1981, од 1982. године ради као универзитетски професор у Констанци. Уредник је часописа *Славјанскиј мир* (нем. *Die Welt der Slaven*, Минхен), *Elementa* (Лос Анђелес), *Новое лиђерајтурное обозрение* (Москва), *Звезда* (Санкт Петербург), *Дискурс* (Москва), *Криђика и семиођика* (Новосибирск). За своје радове је добио награде „А. Ј. Кручоних“ (1998), „П. А. Вјаземски“ (1998) и „Андреј Бели“ (2000). Написао је низ радова на немачком, а дела су му са руског превођена на енглески, немачки, француски и друге језике. Објавио је књиге: *Худођесђвенный смысл и эволюция јозђиических систем* (1977), *Диахронические ђрансформации лиђерајтурных жанров и мођивов* (нем. ориг.: *Diachronische Transformationen literarischer Genres und Motive*, 1981), *Наброски к истђорической ђиђолођии кулђуры – реализм јосђисимволизм (аванђард)* (нем. ориг.: *Skizzen zur historischen Typologie der Kultur – Realismus Postsymbolismus (Avantgarde)*, 1982), *На јуђи к ђеории лиђерајтуры* (нем. ориг.: *Entwurf einer Literaturtheorie*, 1987), *Бђђије и ђворчесђво* (1989, нем. ориг.: *Sein und Schaffen*, 1990), *О древнерусской кулђуры, русской национальной сјецифике и лоике истђории* (нем. ориг.: *Zur altrussischen Kultur, ihrer nationalen Spezifik und der Geschichtslogik*, 1991), *Психодиахронолођика*.

Психоисторија руској лијератури ош роман-тизма до наших днел (1995), *Порождение иншер-текста* (1995; нем. ориг.: *Die Generierung des Intertextes. Elemente der intertextuellen Analyse belegt an Beispielen aus dem Werk von V. L. Pasternak*, 1985), *Роман шайн „Докшор Живао“* (1996), *Свидетельства и догаки* (1999), *Ното homini – philosophus...* (1999), *Меаисторија. К исторической шилооии кулшур* (2000), *Социософия револуции* (2004), *Текшомахия* (2010), *Праксеолооия* (2012), итд.

Дан Сошу (*Dan Sociu*; 1978, Ботошањ, Румунија) припада такозваној *генерацији двехиљадишних* румунске књижевности. Објавио је седам збирки поезије, три романа, као и кратке приче у бројним антологијама. Ради као уредник у издавачкој кући *Полиром* и пише за неколико недељника у земљи и иностранству. Добитник је бројних књижевних признања, од којих је најскорије 2014. године одбио награду Румунског културног института за најбољу књигу поезије у 2013, изјавивши да му принципи не дозвољавају да прихвати награду од Института и Министарства културе који тренутно делују. Дела су му превођена на немачки, енглески, шведски, пољски, српски. Живи у Букурешту.

Ричард Сшејмелман (*Richard Stamelman*) професор компаративне књижевности на колеџу Вилијам и Мери у Вирџинији. Докторирао је француски језик и књижевност на Универзитету Дјук. Објавио је неколико књижевно и културно теоријских дела, од којих су најпознатија *Perfume – Joy, Scandal, Sin – Cultural History of Fragrance from 1750 to Present* (2006); *Lost Beyond Telling: Represen-*

tations of Death and Absence in Modern French Poetry (1990); *The drama of self in Guillaume Apollinaire's Alcools (North Carolina studies in the Romance languages and literatures)* (1976).

Лигија Ђурић (1974), пише прозу. Објавила је роман *Реквијем за један дан* (2015).

Оана Урсулеску (1987, Зрењанин), завршила основне и мастер студије англистике у Новом Саду. Преводи савремену прозу и поезију са румунског и енглеског. Пише докторску дисертацију из области наратологије у прози и на филму. Живи у Новом Саду и Грацу.

Игор Цвијановић (1979, Тузла), завршио је основне и магистарске студије енглеског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Објавио је преводе прозе Џона Барта, Ени Пру, Криса Абанија, Рејфа Ларсена, Џојс Керол Оутс, Дејвида Фостера Воласа и др. Добитник је Награде за превод године Друштва књижевника Војводине (2012). Ради као предавач енглеског језика на Пољопривредном факултету у Новом Саду.

Марјан Чакаревић (1978, Чачак), дипломирао је и завршио мастер студије из српске и светске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Објављене књиге поезије: *Исечци* (1997), *Параирад* (1999), *Систем* (2011), *Језик* (2014) и *Седам речи прада* (2014). Пише и књижевну критику и есејистику. Објављује у домаћим и регионалним часописима. Добитник је Награде „Мирослав Антић“ за књигу *Језик* (2015). Живи у Београду.